

ת"פ 51162/07/14 - מדינת ישראל נגד י א

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 51162-07-14 מדינת ישראל נ' א

בפני
בעניין: כבוד השופטת - נשיאה עינת רון
מדינת ישראל

המאשימה

נגד
י א

הנאשם

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד עדי סעדיה

ב"כ הנאשם עו"ד ארז צברי

הנאשם בעצמו

גזר דין

על פי הודאתו הורשע הנאשם בשתי עבירות של תקיפת בת זוגו ובעבירה של תקיפת בת זוג בנסיבות מחמירות.

עניינו של פרט האישום הראשון בכתב האישום באירוע שהתרחש מספר חודשים עובר ליום 12/3/14 כאשר במהלך ויכוח בין הנאשם למתלוננת- היא אשתו, הוא בעט ברגליה.

עניינו של פרט האישום השני באירוע שהתרחש במהלך חג הסוכות בשנת 2012, עת ישבה המתלוננת בבית סבתה ניגש אליה הנאשם ואמר לה כי אינו רוצה להיות לבד. הוא משך בכוח בידיה ולאחר מכן חיבק אותה בחוזקה ומנע ממנה לזוז.

עניינו של פרט האישום השלישי באירוע שהתרחש כשנתיים עובר ליום 12/3/14 עת שהו הנאשם והמתלוננת בבית הארחה, נתגלע ביניהם ויכוח במהלכו משך הנאשם בשערותיה של המתלוננת.

התביעה ציינה כי הערכים המוגנים הנפגעים ממעשים אלה הם הגנה על שלומה וגופה של המתלוננת בתא

המשפחתי.

לטעמה של התביעה מתחם הענישה הראוי לפרט האישום הראשון נע בין מאסר מותנה לשישה חודשי מאסר בפועל. מתחם הענישה לפרט האישום השני נע בין מאסר מותנה לארבעה חודשי מאסר בפועל ואשר לפרט האישום השלישי נע המתחם בין מאסר מותנה לשמונה חודשי מאסר בפועל.

מדובר בכתב אישום מתוקן ובמעשים שאינם מצויים ברף הגבוה, כך ציינה התביעה.

התביעה ערה להמלצות תסקיר שירות המבחן, אך הביעה את תמיהתה באשר להן. היא הדגישה כי מדובר בתסקיר שלילי ועל כן לטעמה, ההמלצה בסופו לאי הרשעה ושל"צ אינה ברורה.

עוד הדגישה התביעה כי עניינו של הנאשם אינו נכנס בגדרי המקרים בהם ניתן לבטל את ההרשעה.

התביעה עתרה להטיל על הנאשם מאסר מותנה, צו של"צ והתחייבות.

ב"כ הנאשם עתר לאמץ את המלצות שירות המבחן ולהימנע מהרשעתו של הנאשם.

הוא הדגיש כי שתי עבירות הינן משנת 2012 ועבירה נוספת היא מסוף שנת 2013, או תחילת שנת 2014. מדובר בנאשם נעדר עבר פלילי. מדובר בחייל בשירות סדיר שהתחיל את שירותו הצבאי באיחור, כיוון שהיה תלמיד ישיבה. ב"כ הנאשם הפנה אל האמור בתסקיר שירות המבחן ולפיו מתעתד הנאשם להמשיך בשירות קבע. עוד ציין ב"כ הנאשם כי הנאשם והמתלוננת גרושים מזה כשנתיים. הגם שהתסקיר אינו מציין שיתוף פעולה מלא, הרי שיש לראותו בראייה כוללת.

מדובר בנאשם שלאורך כל השנים מתפקד באופן יציב ועוד הוסיף בא כוחו כי המתלוננת ציינה כי אינה חוששת מפניו.

לטעמו של ב"כ הנאשם, הרשעה תפגע בעתידו של הנאשם ובתעסוקתו, שכן ברצונו להמשיך בשירות קבע בצה"ל ועל כן ביקש לבטל הרשעתו.

מתסקיר שירות המבחן עולה כי הנאשם בן 29, גרוש, אב לשני ילדים, משרת שירות סדיר בצה"ל, בשל היותו תלמיד ישיבה בעבר. משרת בתנאי שבוע - שבוע, עתיד להשתחרר בעוד מספר חודשים.

ומתכנן לשרת בשירות קבע.

הנאשם הציג לשירות המבחן המלצות ממפקדיו הישירים. מהמלצה מיום 21/7/15 עולה כי הנאשם משרת תחת פיקודם כשנתיים וחצי ומגלה מסירות ואחריות לתפקידו, חברותי ותורם מעבר למצופה ממנו.

בהתייחסו לעבירות דנן מסר הנאשם כי נעשה עימו עוול ומאחר שגרושתו היתה מעוניינת בגט הגישה את התלונה נגדו, בגין אירועים אותם הוא תופס כאי הבנה והתייחסות מוגזמת של אופי האירוע ומשמעותו.

לגבי האירוע הראשון מסר כי בעט במתלוננת כחלק ממשחק משותף ביניהם במסגרתו נהג לבעוט בישבנה ושמהבין כי חוותה אירוע כזה כזלזול התנצל על מעשיו.

לגבי האירוע השני, מסר כי שהה לבדו בביתם וביקש מהמתלוננת לשוב לביתם מבית סבתה, אלא שהיא התעלמה מבקשותיו החוזרות ונשנות. הוא היה כעוס וחש מתוסכל מכך וכאשר ליווה אותה סוף דבר לביתם משך בה בחוזקה.

באשר לאישום השלישי מסר כי לא משך כלל בשערותיה של המתלוננת וכי הדברים הרשומים באישום זה אינם נכונים כלל ועיקר.

בשיחה עם המתלוננת מסרה האחרונה כי הנאשם היה אובססיבי ביחסו אליה וכי נהג לצבוט אותה ולבעוט בישבנה וכן לנער אותה באגרסיביות. נכון לעתה, אין הם מקיימים קשר כלשהו ביניהם ואין היא חוששת מפניו.

שירות המבחן בחן אפשרות לשלב את הנאשם במסגרת קבוצה טיפולית. תחילה הסכים הנאשם לכך, אולם לאחר מכם מסר כי לא יוכל להתחייב להגיע אחת לשבוע לצורך כך, שכן הוא משרת בצה"ל ובשעות הפנאי עובד ללא הפסקה על מנת לעמוד בתשלומי המזונות ועל כן אינו פנוי לטיפול, בנוסף ציין כי אינו תופס עצמו כזקוק לשינוי בתפיסותיו או בהתנהגותו בתחום הזוגי או בכלל.

שירות המבחן ציין כי הוא ממליץ על ביטול הרשעתו של הנאשם. מדובר בעבירה יחידה של הנאשם שכן הוא מנהל אורח חיים נורמטיבי ותקין. להערכת שירות המבחן הרשעתו תוביל לפגיעה בתפיסה ובראיה העצמית החיובית שלו בעיקר מאחר שהוא רואה עצמו אדם נורמטיבי ופרודוקטיבי לחברה ובשל שאיפותיו להמשיך בשירות קבע בצה"ל. שירות המבחן סבור כי הרשעה תשפיע על תחושת הערך העצמי שלו ותפגע במאמצי השיקום שלו וכי הוא רואה בה כתם שאינו ניתן למחיקה.

ההלכה היא כי משהוכח מעשה עבירה הרי שיש להרשיע את מבצעו בדיון. רק במקרים חריגים ויוצאי דופן ניתן יהיה להימנע מכך. בהלכת כתב נקבעו המבחנים לכך, מדובר בשני מבחנים שהם מצטברים זה לזה.

המבחן האחד הוא כי האינטרס הציבורי שבענישה לא ייפגע באופן משמעותי מאי הרשעתו של הנאשם והמבחן האחר והמצטבר לו כי עתידו של הנאשם ושיקומו ייפגעו באופן משמעותי בשל הרשעתו.

(בעקבות הלכת כתב ראה גם: ע"פ 5102/03 מ"י נ. קליין; ע"פ 6 3301/0 ביטי נ. מ"י ועוד ועוד).

לא אחת נקבע על ידי בית המשפט העליון כי יש להוכיח פגיעה ממשית ועכשווית בעתידו של הנאשם ובשיקומו

ואין די בהעלאת אפשרות ערטילאית ועתידית. כך לאחרונה נקבע בע"פ 8518/12 צפורה נ. מ"י.

לא כך בענייננו. הנאשם אמנם צעיר, נעדר הרשעות קודמות, ויש חשש לפגיעה בדימויו העצמי, ובהערכתו העצמית, כפי שהעריך שירות המבחן. עוד ציין שירות המבחן כי הנאשם מעוניין להמשיך בשירות קבע בצה"ל. ואולם אלו אינם המבחנים שקבע בית המשפט העליון בהלכות אשר יצאו מלפניו ונתונים אלה, לרבות שאיפות עתידיות, הם הנתונים המלווים רבים מן הנאשמים המובאים בפני בתי המשפט, ובכל זאת ההלכה היא כי רק במקרים יוצאי דופן וחריגים עד מאוד יש להימנע מהרשעה, או כפי שנאמר בהלכת ציפורה הנזכרת:

"בשורה ארוכה של פסקי דין, נקבע כי הימנעות מהרשעה של מי שאשמתו הוכחה הינה בגדר חריג שבחריגים. בפסקי דין אחרים נאמר כי הימנעות מהרשעה תעשה רק במקרים יוצאי דופן".

בענייננו לא הוכיח הנאשם כי קיימת פגיעה קונקרטית ועכשווית בעתידו ואף לענין שירות עתידי בצה"ל לא הוכח דבר ואף לא הובאה ראשית ראיה מלבד דברו של הנאשם כי הוא מעוניין בכך. גם בפני שירות המבחן כל שהציג הנאשם הוא מכתב המלצה ממפקדיו המשבחים את דרך תפקודו עד כה ואולם אין בו במכתב זה דבר וחצי דבר אודות הכוונה לגייס את הנאשם לשירות קבע.

על כן על המבחן השני אין הנאשם עונה.

גם על המבחן הראשון אין הנאשם עונה.

מדובר בשלושה פרטי אישום שעניינם אלימות במשפחה. מדובר באירועים שהתרחשו בפרקי זמן שונים שהשתרעו על פני תקופה ארוכה.

אין המדובר, איפוא, במעידה חד פעמית, אלא בדפוס התנהגות.

מדובר באלימות בתא המשפחתי שיש בה כיד לפגוע במארג העדין השורר בתא זה ויש בה כדי לפגוע בשלומה, כבודה וגופה של המתלוננת. ביתה- האמור להיות מקום מבטחה, הפך להיות המקום בו מכוונת כלפיה אלימות.

שומה על בתי המשפט לתרום תרומתם למיגור תופעה קשה וראויה לכל גינוי זו.

על כן, אין מקרה זה בא בגדרם של אותם מקרים בהם ניתן מבחינת האינטרסים הציבוריים להימנע מהרשעה.

הרשעתו של הנאשם תיוותר על כנה.

מתחם הענישה הראוי למקרים מעין אלה נע בין מאסר מותנה למספר חודשי מאסר בפועל שיכול וירוצו בדרך

של עבודות שירות.

במכלול השיקולים של נסיבות האירועים, שאינם מצויים ברף הגבוה של מעשים מעין אלה, עברו הנקי של הנאשם, נסיבותיו האישיות, כפי שנסקרו בתסקיר שירות המבחן ועם זאת נטילת האחריות החלקית ביותר, ואי תובנה לבעייתיות שבהתנהגותו, כפי שאף הן מופיעות בתסקיר, אני גוזרת על הנאשם -

שישה חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים לבל יעבור עבירה כלשהי שעניינה אלימות או איומים.

צו של"צ בהיקף של 140 שעות.

עותק גזר הדין יועבר אל שירות המבחן, להתאמת תכנית של"צ לנאשם.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, כ' כסלו תשע"ו, 02 דצמבר 2015, במעמד הצדדים.